

Everghetinos - Tema 8 (1) (Ρουμανικά, Romanian)

Despre cei care mor și iarăși se întorc

[în trup]; cum că aceasta se întâmplă din dumnezeiască iconomie. De multe ori, cei păcătoși se cutremură văzând chinurile iadului și pe diavoli, atunci când încă mai răsuflă. Și astfel se despart de trup

1. A Sfântului Grigorie Dialogul

Întrebare a lui Petru: Cum se tâlcuiește lucrul acesta care se întâmplă cu mulți, că sunt răpiți din trup, ca într-o amăgire, și, după ce rămân pentru puțin timp neînsuflețiți, se întorc iarăși [la viață]?

Răspunsul lui Grigorie: Lucrul acesta, Petre, dacă e bine priceput, nu este amăgire, ci e spre învățătură de minte. Căci îl rânduieste milostivirea lui Dumnezeu, prin iconomie, ca un preamare dar al milei Lui; [și e dat] multora pentru ca, ieșind din trup și întorcându-se din nou în acesta, să vadă chinurile iadului, despre care au auzit mai înainte, dar nu credeau; și așa să se teamă.

Un monah, pe nume Petru, s-a alipit de un Bătrân, numit Evvasa, și viețuia într-un loc împădurit și pustiu. Acela i-a povestit că înainte de a veni să șadă în pustie s-a îmbolnăvit și a murit. Îndată, însă, s-a reîntors în trup, zicând că a văzut chinurile iadului și întinderi nesfârșite cuprinse de foc. Încredința că i-a zărit și pe unii dintre stăpânitorii lumii acesteia, spânzurați în văpaie. Pe când era dus și el spre a fi aruncat acolo, un înger strălucitor s-a arătat pe neașteptate, precum spunea, și a oprit să fie aruncat în foc. Acesta i-a zis: “Du-te și vezi cum vei trăi după acestea, luând aminte la tine însuși”.

De cum a auzit glasul, mădularele au prins încetul cu încetul a i se încălzi, s-a trezit

din somnul morții veșnice și a povestit toate câte i s-au întâmplat. ([περισσότερα...](#))